

PÀGINA LITERÀRIA

POEMA A LA VELLESA

Amics, vosaltres sou joves,
 tenui davant els ulls tot un món
 ple d'aspiracions, ansietats, il·lusions...
 un cor que vessa d'alegria,
 un cos ple de vitalitat,
 en una paraula:
 tot el que la vida pot donar.

Amics, vosaltres sou adults,
 heu recorregut una part del camí
 i la joia us acompanya.
 Tenui els pares que encara us acaronen
 i els fills per acaronar
 i la il·lusió de veure com
 de mica en mica el que desitgeu,
 amb l'esforç es va realitzant.

Amics, vosaltres els més grans,
 tenui l'experiència a la mà,
 la sinceritat als ulls,
 fills i néts per estimar;
 els jubilats podeu aspirar
 a tot allò que molts sols poden somiar:
 dinars, passar la tarda amb els companys,
 viatges, excursions i un món d'hobbys
 potser mig oblidats.

Amics, sóc jove,
 cosa que no m'impedeix pensar:
 la vellesa en si obre el cor i demana ajut,
 molts no tenen néts per cuidar;
 encara que trist, a alguns el marit o la muller
 ja els han deixat,
 d'altres tenen treballs que no poden realitzar,
 però al Casal de Jubilats sempre poden trobar
 un amic que els està esperant
 ...molts no s'imaginem el que pot significar.

Amics, l'altre dia sortint del Casal,
 mentre baixava les escales
 la tristesa em va ofegar;
 quasi pel valor d'una barra de pa
 els podem ajudar,
 i quasi de dos mil dos-cents habitants
 sols dos-cents han volgut col·laborar. **VALE**

LA SALA

A casa tenim una sala
 austera, inverosímil,
 llarga, amb mobles
 recollits a l'atzar,
 entre vells i antics
 com tantes sales de poble,
 on no es viu, s'hi està.

El paper una mica rònc
 guarneix els quatre murals.
 Té la volta de tartana
 i el sòl enrajolat
 amb peces de la Bisbal.
 El balcó dóna a ponent
 presidint la greu façana
 i a l'altre costat, l'escala
 condueix, indefectiblement,
 al lloc comú, a la sala.

És l'artèria principal,
 el pulmó i la sang
 del baticor casolà.
 Distribueix les cambres
 i la travessem insensibles
 en tenir-la tant present.
 Reunions, àpats i festes
 són reproduïts ací
 com en un recordatori
 separat de la vida diària.
 La sala, és el lloc especial
 on s'emmarquen
 els fets importants, anecdòtics.
 Pocs i comptats. La família
 en fa sempre l'ús recelós
 perquè, d'alguna manera,
 tots naixem i morim
 en el teatre ampul·lós
 de la sala...

Francesc Ventura i Siqués

TAM - TAM

De tant en tant,
 la vida juga amb nosaltres.
 Aquesta marítima flama de l'essència
 ens tria com a joguina predilecta
 de tant en tant.
 Tot bressolant-nos es posa a gaudir,
 i fent-nos voltar empeny fortes emocions
 de tant en tant.
 Amb sa cara neta i riallera
 la vida es deixa veure pel costat més dolç i bru
 de tant en tant.
 Amb l'horitzó ple de llum
 la foscor no existeix
 de tant en tant.
 Mentre girem i girem
 la il·lusió torna i va
 de tant en tant.
 Som pirules voltant
 cantant, ballant...
 ...fins que la flama sèsmicola
 ...de tant en tant
 i la vida ens deixa despullats
 i pirulant...

Patapam!
 la vida és una pirulada
 de tant en tant.

RAFEL DE CABANYES

Mutua General de Seguros

**ASSEGURANCES DE LA LLAR
 PLANS DE JUBILACIÓ, A**

GESTORIA BASSOLS